

התיצב לפני חודש וחצי בפני מוכירות המשק, בקש להתקבל כחברי שבועים אחרי תחילת תקופת מועדונותי, התליטה המוכרות בשלילה. גרמה לכך התנהגותו המזוהה. נח נשאר רק עד למציאת אפשרות אחרת להסי תדר. באותו בוקר שבת, עבר את 400 המטר רים שבין חדרו לבין חדרו של סקולסקי, נסה כנראה לרצותו, משום שראה בו את אחד האחראים לסירוב המשק לקבלו.

יותר מבהיר, מסיפורם של חברי הקבוץ, היה בלוק מכתבים שנמצא בין חפציו של שטרן. רשם הוא על אחד הדפים בעשרון תיאור של רצח העתיד לקרות:

"שלש נקישות... יש לחנוק משהו... את הגופה אצטרך לקח על הגב, להוריד אותה. את בגדי אחליף אורוק אותם לבית שימוש... בבוקר אכנס לחור האוכל, ואם ידברו על המקרה, אקשיבו, אך לא אתערבו... אחר כך אסע... אם המשטרה תעצור אותי, לא אדבר..."

לא יאומן! בפני השופט החוקר אבן טוב, אימת את השורה האחרונה של יומנו, התייחס לענין כשומע חופשי. להקראת כתב האשמה האיון כאל רומן בלשי, חיוך ריתח על פניו. שאל אותו אחר כך השופט: "הבנת את כתב האשמה?" נוח שטרן נענע בענין רב את ראשו, השיב כאחד שסיפורו לו מע שיה מבוהת: "לא יאומן כי יסופר?" השופט האמין כנראה, פקר לעצרו ל-10 ימים.

כלבים

יותר בזוג

כאשר שוחרר אלפרד מרשנד משרות ה- חובה שלו בצה"ל, קיווה כי יוכל להמשיך במקצועו גם בחיים האזרחיים. המקצוע: אילוף כלבים.

מרשנד, תלמידו של ד"ר רודולף מנדל, אחי המאמנים הטובים בגרמניה, ולאחר מכן בשרות הבטחון בארץ, נזכר עד מהרה כי הזמנים השתנו לכלי הכר. הרעת המצב ה- לכלכלי הרחיקה גם את חובבי הכלבים הגל- הבים ביותר מהחוקת חית-הבית הנאמנה.

מרשנד עסק 16 שנה במקצוע הבלתי רגיל, נואש, החל מחפש לעצמו שטח קיום אחר, הותיר בביתו רק מספר זעום של כלבים מאולפים.

לפני חדשים הופיעה קרן אור באופק. מרשנד הציץ בעתוני הבוקר, נזכר כי כמעט בכל יום קרו מקרי הסתנגות שהביאו בעק- בותיהם רצח ושרד. בראשו נצנץ רעיון מקר- רי שעתיד היה להחזיר לו שוב את חגורת האילוף: הוא פרסם מודעה וזעיריה בכמה מעתוני הבוקר, קרא לחושבי הגבולות להגן על חיהם נזכר גל ההסתנגות, הציע להם לשלוח אליו את כלביהם לאילוף, או לקנותם מלקחתו הפרטית.

אולם למרות ההתלהבות והרצון העז של תושבי הגבולות המרוחקים לרכוש לעצמם את שומרי הבית מרובעי הרגלים, היתה השאלה הכספית רצינית למדי. נחברר כי כלב מגוע זאב זקי מחירו היה 60 ל"י, בוקסר, הכלב האמין והחוק ביותר עלה 50 ל"י. נוסף על כך דרש מרשנד 60 ל"י עבור קורס חושי.

אם כי לגבי הקיבוצים והמושבים היתה זו שאלה פעוטה, עמדו תושבי הגבולות העניים בפני בעיה רצינית של הוצאה כס- פית ניכרת.

להקלה מסוימת גרם החודש כלב מתוצרת הארץ, תערובת של זאב עם גוע ערבי, שגודל בארץ, הוכיח יעילות והסתגלות ל- תנאי הארץ. מחירו: 20 ל"י בלבד.

הארץ

מרה לריקודים (מודעה בהעולם הזה) מיכאל אדיב, תל-אביב וכליות לזמרה. חשוד נוסף נוצר אתמול בת"א (ידי עות אחרונות). אליעזר בוכנן, חיפה עם אפשרויות עצומות ליצוא. מי נטל לעצמו את הזכות לדגור בפני הצבור הרחב (הארץ). ישראל רביש, תל-אביב ארץ חופשית, או לא? דירות בבנינים חדשים שבנייתם נס- תיימה אחרי ה-1 בינואר 1983 (ידיעות אחרונות). א. ב., חיפה המלס הגיע בזמן.

(המשך מעמוד 11)

מזה. אני יודע כי נשארתי בי הרבה חסרוני גות ואני גם יודע כי עלי להקפיד שלא את- פתה שוב."

אסיר זה הוא אחר מתוך 140 הנמצאים אתו קרה, כמעט, עם כל אחד ואחד מאלה במחנה, שהוקם בנובמבר 1952. מה שקרה שיעברו בתוכו. מעשיהו נמצא עדיין בשלב נסיוני; אולם דבר אחד כבר ברור: אחוז החוזרים אליו קטן בהרבה מזה של החוזרים לבית-סוהר רגיל.

דרכי חיים

החוב לא נפרע

כאשר ירד לפני שלוש שנים שמואל עזין (17) מהמטוס הדורמנועי בשדה התעופה ב- לוד, נשם אל זהוה את האוויר הרענן, חיך חיך רחב ומאושר, אחר מישש בידי את דלת המטוס, נשען על זרועות אחיו ונסע עמו לעבר משרד העליה.

לשמואל היתה סבה להיות מאושר. לא רק משום שזה עתה המחיש את כל מאחי נעוריו לעלות לארץ ממולדתו הבלתי אהו- בה פרס, אלא יותר מכל משום שעוד בהיו- תו בן שנתיים פקדה אותו מחלה ממארת שסימניה את עיניו עד לעתרון, והיא קיווה כי בארץ ירפאוהו הרופאים שכה הרבו ל- שבחם.

שמואל לא ראה בעצם מאומה בחייו ה- קצרים. למרות הטיפול האישי מלא האהבה שקיבל ממשפחתו הגדולה שהתגוררה בפ- בר נידח של טהרן, פרס, לא זכה לטיפול רפואי מתאים, או ללימוד כל-שהוא. רופאים טובים ובתי חינוך לעזורים לא נהגו לקבל אליהם יהודים. הנער נמך הקומה צעד לק- ראת עתיד מעורפל, היה כבר קרוב ליאוש, כאשר הובא, באחד הימים, למחנה נוער חלוצי יהודי שהתעתד לעלות ארצה. הוא למד עברית, שר את שירי הארץ, שמע מפי מוזיקאי הנוער על שיטות הרפוי הרבות ב- ישראל, על בתי החינוך והכפרים החקלאיים לעזורים.

מלא עד אפס מקום. אכזבתו הראי- שונה של שמואל באה לו כאשר, לאחר שה- חדשי טיפול בבית-החולים חלבו, פסקו מ- רופאים סופית כי לא יהיה מסוגל עוד. לר- אות. עתה ידע בדיוק את מצבו; השלים עמו, סר למהקקה הסוציאלית של עיריית תל-אביב, ביקש ממנה את עזרתה בסידורו בחיים. זו שכחה מיד בקשה לבית-החינוך לעזורים ב- ירושלים לקבל את שמואל.

האכזבה השניה לא אורה לבוא. קי- ת החינוך סרב לקבל את שמואל, טען כי גילו מבוזר מדי והבית מלא עד אפס מקום. אולם חוגי העירייה סברו כי הסבה היתה שונה לחלוטין, נבעה מסכסוכים כספיים בין בית החינוך והמוסדות ששלחו בזמנו מספר רב של עזורים, לא שלמו את הסכומים הדרושים להחזקתם. המכה היתה קשה. הנער האומלל נשאר בודד ונגלמוד בתוך מערבולת של שטנה, החוב האחד שהחברה חבה לו; אפשרות להקנות לו את למוד הקריאה ב- שיטת ברילי ולמוד מקצוע שישכיח ממנו את נכותו, לא נפרע.

שמואל הפך בינתיים למעמסה כבדה על משפחתו הגדולה והעניה שמפרנסה היחיד הוא אחיו, יוסף, המשחק ל-130 בחודש, חדשי טיפול בבית-החולים חלבו פסקו ה- את האפשרות שאי-פעם יהיה מסוגל ללמוד את אותם הדברים שכה רצה לדעתם.

פשעים

מה, בבקשה?

אור ליום שבת, בשעה 04.30, התעורר חבר קיבוץ רמת רחל, אליהו סקולסקי, מתוך הרגשת חנק. מעל האיש הצנום, בן 58, רבץ גבר גבה קומה ורחב כתפיים, השקיע את אצבעותיו השרירות בצוארו. סקולסקי הספיק לצעוק, והתעלף. חברי קבוץ אחרים, שאזו לעזרתו, הסירו מעליו את נח שטרן, בן 41, הצליחו בקו- שי רב לגררו מעל קרבנו הכחול מחוסר אויר.

יש לחנוק משהו... המשטרה שהגיעה לאחר זמן קצר לקבוץ השוכן בתוך גבולות ירושלים, שמעה את הסיפור: נח שטרן, גברתן, חובש כיפה, גומר אוניברסיטת קמב- רידג' אנגליה, לשעבר מבקר ספרותי בדבר, ומתרגם ספריו של המשורר האנגלי אליוט,

(*) שיטת הקריאה לעזורים בה הכתיב בולט, נבחן על ידי מישוש אצבעות הידים.

סבנה נתיבי אויר בלגיים

מתכבדים בזה להודיע על הענקת פרס בינלאומי לפסלות בסך 100.000 פרנקים בלגיים

לכבוד יובל ה-40 של סבנה, החליטה מועצת המנהלים של נתיבי אויר בלגיים להעניק פרס שנתי שניתן לאמן צעיר או לאיש מחקר כדי לאפשר לו (או לה) להרחיב את האופק ע"י עריכת מסע-למודים בקונגו הבלגית או בארה"ב.

בשנת 1953 יוענק הפרס של מאה אלף פרנקים בלגיים לפסל הגר באחת מ-30 הארצות שאותן משרתים נתיבי אויר בלגיים.

המתחרים חייבים להיות תחת גיל 40 ביום 23 למאי, 1953, תאריך יסוד סבנה. קיימת אפשרות שהפסל הנבחר ישמש לקשוט הקיטה לבית התיבות האוירי המושלם עתה במרכז בריסל.

תנאי ההתחרות וכל אינפורמציה אחרת אפשר לקבל אצל:

סבנה נתיבי אויר בלגיים

תל-אביב, טל. מס. 66801 שדרות רוטשילד מספר 6

בית ספר טכני של חיל האויר (עם פנימיה)

מתקבלים נערים בני 16-17 שנה למקצועות תעופתיים טכניים

פרסים בלשכות הגיוס

קשה להאמין ובכל זאת נכון

ארגון לאשראי בע"מ היחיד שמממן את קניית ללא רביח תל-אביב, רחוב הס 4.

מרפסתך היא שימושית דירתך היא קרירה

רחוב הרצל 89, תל-אביב, טלפון 5473

מכון להתכתבות לפי שיטה אמריקאית

ת.ד. 283 נתניה הכרת חבר (ה) ע"י התכתבות, כתבו מייד וצרפו 150 פרוטה.

— סודיות מוחלטת —

הלבנים וכתונת הנילון בקצף הרך, ללא אקלי, של

תוצרת נקה. — המפיצים היחידים: חברת גורית בע"מ

היי דרומה לסרום...

זו הסיפמא — ואנפים נוהרים דרומה ופניהם לפדום. אך זכור! בערבה זוהמת השמש ויוקרת — ואין עורך רגלי בכך, אתה עוזב לשוב מהפזיז עם "מזכרת" בלתי-נעימה — צריבת-שמש מכאיבה. תוכל למנוע זאת אם תמרח פניך וידיך במשחת, ולדווח" של "שמך" המונקת צריבת-שמש. ה מ ש ו ט ט ב, ולדווח" הצטייד!

בולים

המתנה היפה ביותר לנוער ולמבוגרים קניה — מכירה — הערבה קונה גם בולים ישראלים רח דיונגר 120 ת.א.

מורה לרקודים? "סמ"י"

שרות קק-26 תל-אביב